

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจะเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยวิธีเรียนแบบกับเรียนเป็นชั้นปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง และเปรียบเทียบหัวข้อของนักเรียนที่มีทักษะการเรียนทั้งสองวิธีด้วย

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง ปีการศึกษา 2519 โรงเรียนปทุมคงคา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลชาย จำนวน 82 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลอง 42 คน และกลุ่มควบคุม 40 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีวิจัยได้นำมาแบบแผนสอบวิชาคณิตศาสตร์ประจำภาคคัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สอง โรงเรียนปทุมคงคา จำนวน 10 ห้อง นาคั้ด เลือกห้องที่มีพื้นความรู้ทางคณิตศาสตร์ใกล้เคียงกัน จำนวน 2 ห้อง โดยการเปรียบเทียบห้องที่มีความต้องการเรียนสูง เลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานใกล้เคียงกันมากที่สุด ปรากฏว่าห้อง ม.ศ. 2/6 ซึ่งมีความต้องการเรียนสูง เลขคณิต 41.63 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.73 ห้อง ม.ศ. 2/7 มีความต้องการเรียนสูง 41.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 20.37 และนำมาแบบแผน ของสองห้องนี้ไปทดสอบความมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปรากฏว่าห้อง 2 เท่ากับ 0.033 แสดงว่าพื้นความรู้ทางคณิตศาสตร์ของสองห้องนี้ไม่แตกต่างกัน จึงใช้ห้อง ม.ศ. 2/6 เป็นกลุ่มควบคุมและ ม.ศ. 2/7 เป็นกลุ่มทดลอง และวิธีวิจัยทดลองสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ใช้เวลาสอน 8 คาบ โดยให้ห้องกลุ่มมัวร์เรียนทางกับ คือ กลุ่มทดลอง เรียนแบบกลุ่มควบคุม เรียนแบบชั้นปกติ บทเรียนที่ใช้สอนคือ เรื่องการแก้สมการ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอนๆ กับ การแก้สมการสองชั้น การแก้สมการสามชั้น และ โจทย์สมการ เมื่อสอนจบแต่ละตอนจะมีการทดสอบอยโดยวิธีแบบสอบถามที่วิจัย สร้างขึ้นเอง ซึ่งผ่านการวิเคราะห์แล้ว และเมื่อสอนจบพัฒนา 3 ตอน จะมีการทดสอบอีกครั้งหนึ่ง เป็นครั้งที่ 4 ภายในแบบสอบถามที่วิจัยสร้างเอง ซึ่งผ่านการวิเคราะห์แล้ว เช่นกัน และนำมาแบบแผนสอนแก่ คลาสกรุ่นมาทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ โดยการทดสอบค่า Z เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนห้องส่องกล้อง หลังจากนั้นอีก 1 สัปดาห์ ก็ให้นักเรียนกลุ่มทดลองชั้นเดียวกัน แบบ เป็นคณะและเป็นคณบปกติ ทำแบบสอบถามทัศนคติและความสนใจที่มีต่อการเรียน เป็นคณะกับ เป็นคณบปกติ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง และวน้ำขออนุญาตสอบถามความเห็นทางอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เป็นคณะกับ เป็นคณบปกติ

สรุปผลการวิจัย และ การอภิปรายผล

- หลังจากการทำภาระสูงแบบสอบถามแล้ว ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบสอบถามนักเรียนห้องส่องกล้องคือ 7.55, 6.29, 7.33 และ 19.81 ตามลำดับ และคะแนนคณบปกติ 6.1, 4.75, 5.78 และ 15.38 ตามลำดับ จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่เรียน เป็นคณะสูงกว่ากลุ่มที่เรียน เป็นคณบปกติ 4 ครั้ง และจากการทดสอบค่า Z ของแบบสอบถามนักเรียนห้องส่องกล้องเท่ากับ 3.02, 3.14, 2.93 และ 3.54 ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนห้องส่องกล้องแตกต่างกัน นั่นคือ การเรียน เป็นคณะ คณบปกติ คณบปกติ คณบปกติ การเรียน เป็นคณะ
- คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบสอบถามทัศนคติและความสนใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียน เป็นคณะและเป็นคณบปกติ 21.17 และ 11.83 ตามลำดับ ในการทำค่า Z เท่ากับ 5.46 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน เป็นคณะกับ เป็นคณบปกติ เท่ากัน นั่นคือนักเรียนมีทัศนคติของการเรียน เป็นคณะค่อนข้างมาก แต่ก็ยังคงมีความสนใจในคณบปกติอยู่บ้าง

การวิจัยครั้งนี้ได้ถูกออกแบบมาบนฐานห้องเรียนห้องส่องชุด และจากการเบริ่ญบันทึกกับการวิจัยภายนอกประเทศ และทางประเทศ พบรายผลการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียน เป็นคณะ มีแนวโน้มที่คล้ายกันเป็นส่วนใหญ่ คือ วิธีเรียน เป็นคณะจะมีผลดีกว่าที่เรียนแบบอื่น ๆ ในบางประการ เช่น การเรียนรู้มากกว่า การมีรับตัว การทำงานร่วมกันผ่อน การแสดงความคิดเห็น สร้างสรรค์ เป็นตน เพราะเป็นวิธีการเรียนการสอนที่ทำให้เกิดการเร้าความสนใจทั้งครุและนักเรียน ซึ่งนักเรียนส่วนมากชอบวิธีการเรียน เป็นคณะ คั่นนั้นจึงควรนำเอาวิธีการเรียนแบบนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็นครั้งคราวความเหมาะสม ทั้งเพื่อแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ที่นักเรียนไม่ชอบเรียนและส่องอกนาก นอกจากนี้การเรียน เป็นคณะยังเน้นการทำงานร่วมกัน ทำให้รู้จักปรับตัว เข้ากับผู้อื่นมากขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ที่สำคัญมากกับนักเรียนในอนาคตที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม อย่างมีความสุข และการเรียนลักษณะนี้ยังสอดคล้องกับวิธีการเรียนแบบใหม่ที่เน้นการแบ่ง

กิจกรรมและให้นักเรียนร่วมกิจกรรม ตลอดจนศึกษาคุณความคุยภูมิ เอ็น ในการนำเอาร่องรีการเรียนเป็น
คณ์ไปใช้กับนักเรียนระดับกลาง ๆ นั้น ควรจะพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทาง ๆ กวบ
เคน ระดับนั้น สภาพโรงเรียน เป็นตน

ขอเสนอแนะ

1. ผู้ที่อยู่ในวงการศึกษา ควรพิจารณานำเอาร่องรีการเรียนเป็นคณ์ไปเป็นแนวทางในการ
ปรับปรุงหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยมุ่งส่งเสริม
พัฒนาการของผู้เรียนในด้านการทำงานรวมกับบุคคล การแสดงความคิดเห็น รวมทั้งจัดการศึกษาให้
ใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตมากขึ้น

2. การเรียนเป็นคณ์ ควรได้รับความสนใจจากครุษอนคณิตศาสตร์ เพราะในผลคือ^ช
จากการเรียนเป็นคณ์ปัจจุบัน ซึ่งอาจจะแก้ปัญหาเรื่องนักเรียนมากากไป และในด้านที่สำคัญ
นักเรียนนิสัยที่ต้องการเรียนเป็นคณ์ ผู้วิจัยได้เสนอแนะไว้ครุษอนคณิตศาสตร์ ให้การณาดำเนินรีการเรียนแบบ
นี้! ปกตองใช้เพื่อจะได้เปลี่ยนบรรยายการเรียน

3. สถาบันฝึกหัดครุภัติ ฯ ควรพิจารณานำเอาร่องรีการเรียนเป็นคณ์ไปใช้เป็นแนวทาง
ในการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะในการเรียน
การสอนแบบใหม่นี้ และส่งเสริมให้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนในภายหน้าได้

4. ผู้วิจัยได้เสนอแนะให้สนใจจดทำกราฟจัดการวิจัยเรื่องการเรียนเป็นคณ์ในโอกาสที่อยู่
ใกล้ทำการวิจัยโดยใช้เวลาในการทดลองในนานกัน อาจขยายระยะเวลา เวลาออกเป็น 20 คาน หรือ
25 คาน ทั้งนี้ เพราะว่าการเรียนรู้เป็นประสบการณ์ต้องเนื่องกัน การทดลอง เป็นระยะเวลานานทำให้
รูปถ่ายแน่นอนขึ้น

5. การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนสองกลุ่ม ควรใช้ครุษอน
คนเดียวสอนเพื่อควบคุมตัวแปร ค่านวิธีสอน และบุคคลิกภาพของครุ

6. ก่อนที่จะเริ่มการเรียนแบบเป็นคณ์ ครุครุขอริบายและฝึกนักเรียนให้เข้าใจใน
วิธีการเรียนเป็นคณ์อย่างดีก่อน จะทำให้ได้ผลลัพธ์ตามความมุ่งหมายมากที่สุด

7. ควรทำการวิจัย โดยแยกศึกษาถึงวิธีการเรียนเป็นคณ์จะส่งเสริมการเรียนรู้ในด้าน^ช
ใดมากที่สุด เช่น คณิตศาสตร์ เริ่มสร้างสรรค์ การคิดคำนวณ ความรู้ความจำ ความเข้าใจ
การนำไปใช้ เป็นตน

8. ควรทำการวิจัยโดยการแยกนักเรียนในห้องเป็น นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อกำหนดความสามารถที่จะนำไปใช้กับนักเรียนประเภทใด จึงจะได้ผลมากที่สุด
9. ควรทำการวิจัยระหว่างนักเรียนหญิง และชาย เพื่อดูว่าจะใช้ผลประโยชน์ใด
10. ควรทำการวิจัยในระดับก่อนอน ฯ เพื่อจัดให้เรียนเป็นคณะจะใช้คักกับการเรียนในระดับอน ฯ มากน้อยเพียงใด
11. ควรทำการวิจัยกับวิชาอน ฯ เพื่อความเข้าใจผลประโยชน์วิชา และความสามารถที่จะนำไปใช้กับวิชานั้นหรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย